

Štengarůvek

Září 2003

Zpravodaj obce Šitbořice

Letos oslavíme 90 let od vysvěcení kostela sv. Mikuláše v Šitbořicích. Kostel byl postaven v letech 1909 - 1911 a vysvěcen 28. září 1913.

Úvodem

*Naši milí čtenáři,
dostáváte do rukou letošní třetí číslo obecního časopisu Štengaráček. Chtěli bychom Vás v něm informovat o dění v naší obci po čas mimořádně horkého léta. Léto je časem odpočinku a dovolené ale v obci se toho událo docela dost. O hlavních akcích Vás informuje ve svém příspěvku pan starosta. My jako občané jsme rádi, že v usilovném pracovním tempu ze dne na den roste velmi kvalitní sportovní areál, který naše obec velmi potřebuje. Je nádherné, že koncem léta se v Šitbořicích znovu začal hrát fotbal. Věříme, že i jeho úroveň rychle poroste. Moc by nás potěšilo, kdyby i někdo z fotbalových šéfů nám také něco napsal do Štengaráčku. Občany by to určitě zajímalo. Rádi píšeme také, že se znovu a doufáme, že už natrvalo otevřel společenský dům. První ohlasy jsou velmi dobré.*

Pokračujeme v otiskování vzácného historického dokumentu, který byl o naší obci napsán v roce 1840. Velkou pozornost v tomto čísle věnujeme 90. výročí vysvěcení našeho chrámu páně sv. Mikuláše. Dovolili jsme si se svolením farnosti vybrat a otisknout několik pasáží z farní kroniky, které popisují tuto událost i tehdejší potíže, které výstavbu kostela provázely. Věřím, že toto číslo přispěje k Vaší informovanosti o obci a těším se také na Vaše příspěvky. Veselé a šťastné prožití Svatováclavských hodů Vám jménem redakční rady přeje

*J. Zelinka
šéfredaktor*

Slovo starosty

Vážený občané,
tak máme tři čtvrtiny roku za námi a než se nadějeme bude tady závěr roku. Mnozí z Vás máte ještě mnoho práce, kterou chcete zvládnout.

Pro obec to znamená, že musíme dokončit stavbu kurtů v budovaném sportovním areálu, jejichž výstavbu jsme zahájili v měsíci srpnu. Jedná se o výstavbu dvou tenisových kurtů a dětského hřiště s umělou trávou na povrchu a víceúčelového kurtu s polyuretanovým povrchem. Dále zde ještě bude vybudováno doskočiště. Finanční náklad je 3,3 mil. Kč a z toho z Ministerstva pro místní rozvoj obdržíme dotaci ve výši 1,367 mil. Kč. Věřme, že nám počasí dovolí zdárně stavbu dokončit ještě do konce měsíce října tak, jak to máme v plánu.

V tomto sportovním areálu máme dále v plánu dokončit stavbu bufetu, WC a v další etapě, to není ještě dohodnuto, výstavbu tribuny. To však bude záležet na finančních možnostech obce.

Stále se připravuje zahájení výstavby čističky odpadních vod a kanalizace v obci. Pokud nám to možnosti obce a počasí dovolí, zahájíme tuto stavbu ještě v tomto roce. Tato stavba úzce navazuje na stavbu Rekonstrukce silnice na ulici Divácké. Tato stavba je již definitivně zařazena v plánu Jihomoravského kraje, z výběrového řízení je znám dodavatel stavby a dle dohody bude tato stavba v malém měřítku, tak aby nenarušila provoz v zimních měsících, zahájena ještě v tomto roce. Kompletně bude stavba dokončena pravděpodobně do poloviny příštího roku. Pro obec to znamená souběžně s touto stavbou

zabudovat pod silnici novou kanalizaci a vybudování chodníku kolem silnice. V jakém časovém horizontu zvládneme tyto chodníky bude záviset na průběhu výstavby, ale také na finančních možnostech obce.

V souvislosti s financemi obce se musím zmínit o situaci kolem zkrachovalé Union banky. Jak jsme Vám již dříve oznámili, provedli jsme zápočet s městem V. Pavlovicemi, které nám má peníze za banku vrátit. Avšak správce konkurzu banky nechce zápočet uznat. Dohodli jsme se s V. Pavlovicemi, že na zápočtu budeme trvat i za cenu soudního řízení. Avšak výsledek vzhledem k současné legislativě je velice nejistý.

Tyto zápočty neuznali téměř všem obcím a městům a s nimi jsme se v našem úsilí o vrácení peněz spojili. V našem případě se jedná o finanční částku téměř 5,5 mil. Kč a tato skutečnost nám do značné míry bude komplikovat výstavbu čističky a kanalizace. Věřme, že se nakonec vše v dobré obrátí, jak se říká: „naděje umírá naposled“. O pomoc budeme žádat i poslance.

Jak jsem v úvodu napsal, konec roku se nám blíží a nedokončené práce včetně nedořešených problémů je ještě mnoho. Závěrem mně dovolte popřát Vám hezké prožití Václavských hodů a doufejme, že budou prosluněné, tak jako v posledních letech.

*Vladimír Kulíšek
starosta obce*

Zprávy

Sportovní areál

Jistě si většina šitbořických občanů již všimla, že výstavba II. etapy sportovního areálu je už v plném proudu. Tato etapa v sobě zahrnuje několik hřišť, která se Vám nyní pokusím stručně popsat.

Směrem od sokolovny bude dětský koutek o rozměrech 9x17m s patřičným vybavením a přírodním povrchem. Tento dětský koutek bude propojen s tenisovým kurtem o rozměrech 18x17m, zakončeného tenisovou tréninkovou zdí s povrchem umělá tráva. Na tomto hřišti, které bude volně přístupné pro veřejnost, bude možno provozovat i jiné míčové hry.

Za touto tenisovou zdí, na kterou bude možno hrát z obou stran, budou následovat dva tenisové kurty za sebou o rozměrech 36x17m s povrchem taktéž umělá tráva, které budou osvětleny a mezi sebou odděleny sítí. Za těmito kurty bude následovat univerzální hřiště určené zejména pro volejbal a pro potřeby základní školy. Na tomto hřišti bude aplikován velmi kvalitní povrch s označením SPURTAN W.

Z důvodu pohodlí hráčů a hlavně jejich bezpečnosti, jsou všechna hřiště včetně dětského koutku, opatřena dostatečně vysokým plotem, který tato hřiště bezpečně odděluje od souběžné silnice a zároveň zabraňuje úniku míčů. Součástí této stavby je i doskočiště, které bude zakončovat již vybudovanou běžeckou dráhu. Toto doskočiště bude mít rozměry 8x3,5 m.

Termín dokončení celé stavby je 31. 10. 2003.

Celkový rozpočet na tuto stavbu druhé etapy sportovního areálu dle doplňku č.1 smlouvy o dílo z firmou PROS R.S. činí: 3 270 000 Kč.

Obecnímu úřadu Šitbořice se podařilo na tuto akci získat dotaci ve výši: 1 367 000 Kč.

Jsem přesvědčen o tom, že se po dobudování tohoto sportovního areálu dále zvýší občanská vybavenost naší obce, ale hlavně vznikne pro naše děti a mládež příležitost, sportem i zábavou na hřišti, lépe čelit negativním vlivům této doby.

Antonín Lengál

Sběr nebezpečného odpadu

Komise životního prostředí a komise zemědělská při OÚ Šitbořice oznamuje všem občanům, že ve dnech 13. - 15. 10. provede sběr nebezpečného odpadu. V uvedené dny se tento odpad bude odebírat od 15⁰⁰ do 18⁰⁰.

Kdo má nebezpečný odpad tak ho v uvedené dny přinese na stodolu naproti obecnímu úřadu. Tam bude pracovník, který nebezpečný odpad převezme k likvidaci.

Jedná se o tyto nebezpečné odpady:

- kovový odpad - obaly znečištěné nebezp. látkami
- filtrační materiály + znečištěné tkaniny
- olejové filtry.

- olověné akumulátory
- trubice zářivek
- vyřazené televizory

Dále komise životního prostředí upozorňuje občany na nutnost hlášení kácení dřevin rostoucích mimo les.

Obecná ochrana dřevin rostoucích mimo les podle § 7, 8 a 9 zákona č. 114/1992 sb. se uplatňuje bez ohledu na to, jestli se jedná o dřeviny vysazené člověkem nebo přirozeně rozšířené (i tzv. nálet) a bez ohledu na to, jsou-li to dřeviny ovocné, okrasné či jiné.

Pokyny k podání žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les jsou dostupné na obecním úřadě a také na úřední desce.

Jiří Konečný

předseda komise životního prostředí

Kabelovka za 4000

Obecní rada na svém zasedání dne 16. 6. 2003 rozhodla o tom, že se dočasně sníží cena za nové připojení kabelové televize. Tato akce platí od 1. 10. 2003 do 31. 12. 2003.

Kdo ještě není na TKR připojen, má možnost využít této nabídky.

Antonín Lengál

Farnost informuje

V Neděli 28. 9. proběhne oslava devadesátého výročí posvěcení kostela. Slavnostní bohoslužbu s uctěním ostatků sv. Václava bude v 10³⁰ celebrovat P. Augustin Ladislav Gazda, OSB - převor benediktinského kláštera v Rajhradě u Brna.

Během dne bude možná prohlídka věže a zvonů kostela. Věž bude přístupná dopoledne od 8⁴⁵ do 10⁰⁰ a odpoledne od 15⁰⁰ do 17⁰⁰.

V neděli 5. 10. proběhne dětské odpoledne „DRAKIÁDA“ aneb pouštění draků na Svatojánku. Těšíme se na velkolepou podívanou. Akce proběhne pouze za pěkného počasí od 15⁰⁰ na Svatojánku.

V sobotu 29. 11. se u příležitosti začátku adventní doby uskuteční v 17⁰⁰ v kostele adventní koncert a žehnání adventních věnců. Vystoupí skupina „MUSICA ANIMAE“ z Velkých Pavlovic.

Na všechny akce jste všichni srdečně zváni.

Petr Krupička

Otevření společenského domu

Chtěli bychom jen stručně napsat pár řádků ke znovuotevření společenského domu.

Bylo to pro nás velmi náhlé a hektické. V první řadě chceme poděkovat celému obecnímu zastupitelstvu za velkou podporu v realizaci. Hlavně pak panu místostarostovi Lengálovi, který se nejvíce angažoval a pomáhal

nám ze všech sil a proto doufáme, že nezklameme důvěru, kterou do nás vložil.

Otevřeli jsme 6. 9. 2003. S velkým napětím a obavami jsme Vás očekávali a vy jste nás nezklamali. Dá se říct, že za uplynulých čtrnáct dnů máme práce dost a dost. Jenom doufáme, že k nám budete chodit rádi i nadále a my se budeme snažit, aby jste byli spokojeni a rádi se vraceli. Omlouváme se za počáteční chyby, které jsme udělali a asi budeme ještě nějakou dobu dělat. Doufám, že s námi budete mít trpělivost a odpustíte nám je. My se budeme snažit naši činnost postupně „vypilovat“ tak, aby bylo vše, jak má být. Pokud budete mít nějaké připomínky či přání, stačí je u nás vyslovit a my se budeme snažit je splnit.

Chtěli bychom ještě něco napsat o závadách ve společenském domě. Po deseti dnech provozu je zjištěných závad čím dál víc a jsou docela závažné. Hlavně co se týče bowlingu, nábytku v pokojích, poruch WC, fritézy atd. Na tyto skryté závady nás nikdo neupozornil a ani při předávání nebyly odhaleny a tak od prvního dne jenom opravujeme a za tyto opravy platíme nemalé částky. Ale o tom až příště. Teď je hlavně našim přáním, abyste k nám rádi chodili a spokojeně odcházeli. Proto se těšíme na každou Vaši návštěvu.

Iveta a Jiří Husákoví

Chaloupky 2003

Tak jako v minulých letech mohli naši nejmenší prožít prázdniny na táboře v Osové Bítýšce tzv. „Chaloupky“ v týdnu od 19. 7. do 26. 7. 2003. Prožili pobyt plný dobrodružství, her a soutěží. Mimo jednu bouřku jim také přálo počasí. Vyskytly se i drobné úrazy, na které se však v bohatém programu rychle zapomínalo. Zůstaly hezké vzpomínky a děti se už těší na příští prázdniny. Tyto hezké zážitky dětem připravila Šitbořská mládež.

Baránek znovu začíná

S novým školním rokem začíná pracovat i náš taneční kroužek.

V loňském roce jsem pracovala s dětmi ve věkovém rozpětí od čtyř do jedenácti let. Takový věkový rozdíl byl veliký a proto jsem se v letošním roce rozhodla rozdělit děti do více kategorií. Školčata a děti z první a druhé třídy tvoří 1. kategorii, děti starší, kategorii druhou. Máme tedy zkoušky ve čtvrtek od 15³⁰ - 17³⁰ v sále Orlovny.

Do obou kategorií se přihlásilo dost dětí na to, abych mohla s nimi pracovat, nejen na tanečních krocích, ale i na pásmech, abychom mohli i vystupovat. Děti tak mohou ukázat, co se všechno naučily.

V letošním roce jsem chtěla pracovat i s nejstaršími - školou povinnými - dětmi, ale na první zkoušku nepřišel nikdo. Měla jsem představu je naučit základní kroky a měla jsem pro ně nachystaná pásma, která tancují dospělí ve folklorních souborech. Věděla jsem dopředu, že asi z jejich strany nebude o tanec moc velký zájem, protože k folkloru nemohly přičichnout, nemají k němu vztah, připadá jim to legrační. Ale já jsem odkojená souborem Javorníčkem z Brna, kde je velký zájem, jak ze

strany malých, tak právě ze strany starších dětí. Všichni chtějí pracovat a tancovat. Ale to je jen můj jiný pohled na věc.

Myslím si, že z těch našich malých dětí, které už tancují třeba druhým i třetím rokem, si spíše vychováme děti, které se nebudou stydět chodit s námi tancovat, i když jim už bude -náct.

Chtěla bych nám všem popřát, aby nás nic neodradilo od našeho koníčku, abychom mohli tancovat v příjemném prostředí a také hodně příležitostí k tomu, abychom mohli ukazovat výsledky našeho snažení.

Těším se na všechny.

Zuzana Baranová

Kurzy pro veřejnost pořádané Základní školou

Počítačový kurz pro začátečníky

Základní škola Šitbořice nabízí občanům zajímavým se o práci s osobním počítačem kurz pro začátečníky v rozsahu dvanácti hodin, ve kterém se můžete seznámit se základní obsluhou osobního počítače, prací s textovým programem Word, tabulkovým programem Excel a Internetem. Tento kurz je vhodný hlavně pro začínající a mírně pokročilé uživatele osobních počítačů.

Kurz bude probíhat ve středu, od 5. listopadu do 10. prosince, od 17⁰⁰ do 19⁰⁰ v internetové učebně Základní školy. V každé lekci získají účastníci kurzu tištěný manuál vysvětlující probraná témata. Časový plán celého kurzu obdrží účastníci při zahájení kurzu 5. listopadu.

Blíží informace o obsahu kurzu můžete zjistit u vedoucího kurzu Mgr. Radomíra Omasty na telefonním čísle 608 633 626. Do kurzu se můžete přihlásit také v Základní škole (tel. č. 519 421 345) nebo na první schůzce 5. 11. 2003.

Kurz výuky německého jazyka

Kurz německého jazyka bude v letošním školním roce zahájen ve středu 1. října v 17³⁰ hod. Zájemci se mohou do kurzu přihlásit telefonicky (tel. č. 519 421 345), nebo na první schůzce 1. 11. 2003 v Základní škole.

PaedDr. Jarmila Novotnáková
ředitelka školy

Informace z knihovny

Vážení občané, v naší knihovně nastalo několik drobných změn ve stylu půjčování knih, a proto bych Vás chtěla o těchto skutečnostech informovat a zároveň Vám nabídnout rozšíření stávajících služeb.

Během loňského a letošního roku se mi podařilo vytvořit ON-LINE katalog naší knihovny, což znamená, že počínaje dnem 1. 9. 2003 jsme začali využívat výpůjční protokol knihovního programu LANIUS. Výhody počítačového zpracování knihovního fondu jsou nesporně přínosem, a to jak pro Vás – potenciální čtenáře, tak i pro mně, jako knihovnici a spočívají především v možnosti lepšího a rychlejšího vyhledávání Vámi požadovaných knih. Stačí zadat pouze jméno autora, nebo název knihy či nějaké klíčové slovo (např. detektivky) a na obrazovce

PC se objeví nabídka knih, které naše knihovna vlastní a vyhovují Vašemu požadavku. Stejně tak lze zjistit, zda je kniha v knihovně, či zda ji má někdo půjčenou. V tomto případě je možné požadovanou knihu rezervovat.

Dále bych Vás chtěla informovat o povinnosti, kterou knihovny musí ze zákona plnit, a to je meziknihovní výpůjční služba. Tato Vám umožňuje, pokud o to požádáte, prostřednictvím naší knihovny půjčit si jakoukoliv knihu, která se ve fondu naší obecní knihovny nenachází. Pomocí Internetu lze zjistit, která jiná knihovna v republice požadovanou knihu vlastní a je možné ji požádat o její zaslání. Tuto službu knihovna poskytuje zdarma, žadatel na svých bedrech nese pouze poštovní náklady.

Dále nabízíme knihy, které poskytuje břeclavská městská knihovna ze svého zvláštního fondu, tzv. výměnného fondu. Tyto knihy, cca v počtu 100 - 150 ks jsou všechny nově vycházející a najdete v nich beletrii i knihy naučné. Městská knihovna Břeclav nám je zapůjčuje zpravidla na 1/2 roku.

V podstatě lze tedy v naší knihovně vypůjčit téměř jakoukoliv knihu, ať už lit. naučnou nebo krásnou. A to vše, za pouhých 50 Kč ročně. Využijte, prosím, těchto služeb.

Závěrem si Vám dovoluji nabídnout a vyzvat Vás k účasti na připravované akci Svazu knihovníků a infor-

mačních pracovníků ČR. Akce nese název VŘS-Č: Velké říjnové společné čtení. Bude se konat v pondělí 6. 10. 2003 od 9⁰⁰ hod a spočívá ve společném předčítání vybraných knih, vybraných českých autorů. Tento výběr bude záležet pouze na nás zúčastněných. Jedinou podmínkou je český autor. Do akce se přislíbili zapojit základní a mateřská škola a dětem se tak nabízí příležitost seznámit se s českou literaturou a prožít alespoň část dne ve znamení pohádek a příběhů. V dnešní době, kdy televize a počítače vládnu světem, spolu s učiteli doufáme, že se podaří dětem přiblížit také knihu jako prostředek prožití mnohého dobrodružství. Tato akce však není určena pouze dětem, ale nám všem, abychom se navzájem obohatili krásou českého jazyka, ať už jako předčítající či naslouchající. Byla bych ráda, pokud se kdokoli z Vás chce zapojit, aby se se mnou spojil a akci jsme tak mohli patřičně organizačně připravit. Upozorňuji, že každý, kdo se zúčastní nemusí nutně předčítat. Předčítání je dobrovolné a délka akce je odvislá od zájmu. Všechny Vás, naše spoluobčany, srdečně zvu a těším se na příjemnou atmosféru společně strávených chvil.

Zdenka Kaňová

knihovnice

90 let chrámu páně v Šitbořicích

28. září tomu bude již 90 let co byl vysvěcen náš kostel sv. Mikuláše.

Podrobně o této události píše farní kronika. Zveřejněním údajů z této kroniky se pokusíme přiblížit tehdejší situaci v naší farnosti.

z farní kroniky vybral p. Krupička,

upravil J. Zelinka

Rok 1909

C.k. okresní komisař p. Slavotínek meškaje v Šitbořicích za úředními záležitostmi, prohlížel mimochodem starožitný náš kostelíček, jež již před 2 roky viděl. Zdálo se mu, že trhlíny kostela jsou ještě větší než před 2 roky a pravil, že to musí oznámit p. hejtmanovi. Hejtmanství vyslalo technického znalce, by ohledal stavbu kostela, zda nehrozí sesutím. Dne 6. srpna 1909 č. 12827/H došlo od c.k. okresního hejtmanství v Hustopečích následující vyřízení:

Při místním jednání dne 16. července 1909 c.k. státním technikem předsezatím bylo shledáno, že stav kostela v Šitbořicích je nebezpečným a ohrožuje životy osob v něm prodlévajících. Za stavu tohoto nelze nadále ve smyslu § 129 mor. staveb. řádu dovoliti, aby kostela tohoto užívalo se ku účelu svému a sice z ohledů veřejných.

Farní úřad s představenstvem obce vymohl, by konali se prozatímně služby Boží v přebytné třídě zdejší školy ve dny všední a pro neděli a svátky povolena i protějším třída ke službám Božím. Poněvadž nadučitel p. Jan Moučka byl proti službám Božím ve škole a podal stížnost proti povolení c.k. okresní školní rady ku c.k.

zemské školní radě v Brně, musily služby Boží po celý měsíc září konati se pod farní kolnou, až c.k. zemská školní rada stížnost nadučitele odmítla. Od 3. října konají se služby Boží ve škole.

Slavnostní svěcení základního kamene nového chrámu páně se konalo 6. prosince na sv. Mikuláše. Při základním kameni byla uložena listina, která podrobně popisovala situaci před zahájením stavby (pro její dlouhý rozsah ji zde neuvádíme). V době zahájení stavby bylo v Šitbořicích 1600 římsko - katolických obyvatel, čísel domovních 319, jedna rodina evangelická a jedna židovská. Starostou obce byl p. Jiljí Viktorin ml. č. 22, prvním radním p. Benedikt Vokál, č. 83, druhým radním p. František Konečný č. 84 třetím radním p. Jan Klein č. 30.

Stavba kostela byla zahájena 7. prosince 1909.

Základní kámen kostela a hořejší listina jsou uloženy v rohu mezi presbytářem a lodí chrámovou při straně epistolní.

Kříž na věž nového chrámu posvěcen a postaven byl dne 21. srpna 1910. Stavba nového kostela byla ukončena 20. listopadu 1910.

Kolaudace kostela byla provedena 8. července 1911. Zúčastnil se jí sám pan rytíř z Ehrenfeldu, c.k. okresní hejtman Hustopečích.

Rok 1912

Kostel nebyl dosud posvěcen z těchto důvodů:

O kostel se vedl soudní spor, jenž až v květnu se ukončil.

Knihovně dosud nestojí kostel na svém pozemku vinou obecního zastupitelstva.

Mensu pan J. Valentini nedodal ku svěcení způsobí-
lou, ač se k tomu zavázal. V září kameník teprve dodá
spodek mensy kamenný za 500 korun, na nějž přispěje
p. Valentini 60 korun a spodku dřevěného se užije pro
oltář v křestní kapli.

Kostel ještě není vymalován, ale již letos se dá v létě
malovati.

Fara je v mizerném stavu, že J. Exl. nejdůstojnější
pan biskup by v ní nemohl přenocovati. Obec uznává, že
fara je na spadnutí a usnesla se místo opravy postavit
raději faru novou. Jen se čeká až dostane se subvence
na kostel, jejíž první část letos splatná dosud vyplacena
není. Farář se obává, že by v případě, že kostel dřív by
se posvětil než stavba fary se zadá, měl pak se stavbou
fary obtíže a obec třeba by si rozmyslela faru stavěti
a tak fara nikdy do pořádku by se nedala. Takto nutí
obec, by se o faru starala neboť občané se trochu hanbí,
že kostel dosud není posvěcen.

Rok 1913 - svěcení

Dne 28. září 1913 posvětil nejdůstojnější pan biskup
J. Exc. Pavel hrabě Huyn náš nový kostel.

Když byla ukončena stavba nové fary, prosil farář
J. Exc. pana biskupa by ráčil posvětit nový kostel, če-
muž on ochotně vyhověl a ustanovil svěcení na den
svatého Václava, jenž připadl na neděli.

V sobotu o 4. hodině odpoledne byk J. Exc. nejdůst.
pan biskup v Šitbořicích slavně uvítán vysoce důst. pa-
nem arciknězem Adolfem Linkenheldem ze Sokolnic,
panem hejtmanem rytířem z Ehrenfeldu z Hustopeče,
Veškerým duchovenstvem děkanství Klobouckého
a sousedních i jiných důstojných p. farářů, patronátním
zástupcem rytířem z Wettsteinů, nepřehlednou řadou
družiček, Orlů, hasičů a všech Šitbořických farníků a po-
zdraven kratšími proslovly vldp. arcikněze, místního fará-
ře pana hejtmána a jiných.

Po představení se duchovenstva a reprezentantů ko-
naly se hodinky kněžské u sv. ostatků, jež uloženy v do-
mě pana Josefa Němečka - proti škole a lid před domem
se modlil a zpíval. Po ukončení hodinek měl J. Exc. ve
chrámě promluvu k farníkům a pak zpovídal s kněžími
od 6. hodiny odpoledne až do půl 11. hodiny večer, takže
zpěváci, Orlové, hasiči, omladina marně čekali, kdy jim
bude dopřáno J. Exc. připravení zastaveníčko.

Druhého dne časně ráno kněží zpovíдали, ale věřících
přicházelo ke zpovědi tolik, že nebylo možno všem vyho-
věti, neboť dva kněží musili skoro bez přestání posluho-
vati sv. přijímáním. (Ve dnech svěcení chrámu spojených
se sv. biřmováním bylo podáno 2050 sv. přijímání)

Slavnost začala o 8. hodině ranní a účast při ní byla
neobyčejně veliká. Po modlitbách u sv. ostatků svěcen
byl kostel zevně a pak uvnitř, při čemž venku kázal

zdejší rodák vldp. Jan Konečný, vikář a farář v Sázavě
v Čechách. Po kázání sestoupili se spolky: Orli, hasiči
a družičky v řady a šlo se průvodem pro sv. ostatky sv.
mučedníků Fausta a Viktorie. Průvod se sv. ostatky byl
velice krásný: Družičky všechny stejně oblečené v počtu
300 a Orli s Orlicemi dodávali průvodu půvabné pestros-
ti. Po přenesení ostatků světil se hlavní oltář a zá-
stupy věřících naplnili chrám. Po ukončení svěcení měl
J. Exc. nedůst. pan biskup kázání a mši svatou, při níž
ještě hojně věřících přistoupilo ku stolu páně.

Odpoledne udílel nejdůst. velepastýř sv. biřmování
336 biřmovancům.

Večer místní spolky, Orli a Orlice, hasiči, omladina,
družičky, zpěváci a hudebníci uspořádali s lampiony za-
staveníčko, při němž střídavě pěli a hráli.

V pondělí pak o 7. hodině ráno J. Exc. ráčil odjet do
Divák, by dále po celém děkanství udílel sv. biřmování.
K rozloučení dostavilo se hojně družiček, hasiči, Orli
a Orlice a četní věřící.

Kéž nový, posvěcený chrám slouží Bohu ke cti
a chvále a nám všem k jisté spáse!

*do farní kroniky zapsal Edvard Chadim,
t. č. farář*

Operát z roku 1840

*Předkládáme Vám další část dosud nepublikovaného
textu z roku 1840, který nám poskytl ing. Josef Krupička.
Další kapitoly otiskneme v následujících číslech.*

redakce

Území obce sousedí na severu s obcí Těšany a také
s obcí Borkovany, na východě s Borkovany a Klobouky,
jižně s obcí Diváky a z části také s Nikolčicemi a koněč-
ně na západě s Nikolčicemi.

Podle údajů představenstva obce, získaných dům od domu, měla obec v roce 1840 celkem 945 obyvatel a to 466 mužského a 479 ženského pohlaví většinou moravskoslovanského rodu jak uvádí operát, tedy mluvčích česky. Němčinu ovládali jen jednotlivci.

Na základě těchto údajů obývali 189 domů a v nich bydlelo 249 rodin s vlastní domácností. Výlučně zemědělstvím se živilo 243 rodin, řemeslem 3 rodiny, obojím zároveň 3 rodiny a 3 rodiny byly označeny, že se neživí žádnou z uvedených činností.

Obvyklou stravou byly vlastní vypěstované zemědělské plodiny doplňované zvláště v zimě domácím masem vepřovým i hovězím, v létě uzeným a drůbežím masem. Za obvyklé nápoje sloužila voda a také domácí víno a výjimečně kořalka nijak zvláštní chuti.

Majitelé větších usedlostí, kteří neměli dost vlastních, práce schopných dětí, si také drželi čeled' a to buď pacholka, nebo děvečku nebo oba dva. Všichni majitelé půdy se i sami věnovali polním a domácím pracím a drželi si k tomu potřebné nářadí a hospodářské zařízení.

Stavy a chov dobytka

Podle údajů představenstva obce opět získaných dům od domu, byl v obci v roce 1840 tento stav dobytka: 99 tažných koní, 8 hříbat, 14 tažných volů, 2 chovní býci, 129 krav, 27 jalovic, 1475 šlechtěných ovcí, 10 koz a 141 vepřů. Tento stav dobytka podléhal změnám, rozšiřoval se zejména chov prasat na úkor chovu ovcí.

Koně byli prostředního zemského plemene, zčásti domácího chovu a z části pořizováni nákupem. používali se pro zemědělské práce a jen řidčeji k malému povoznictví na výdělek.

Koně bývali krmeni ovsem a slámou a v létě vedle zeleného krmení byli drženi na pastvinách. Hříbata byla obvykle již ve druhém roce svého života zaučována k tahu. Krávy byly středního a malého plemene z domácího chovu. V zimě dostávali trochu sena, většinou však jen krmnou slámu a v létě kromě zeleného krmení se živili pastvou. Tažní volí byli domácího chovu obyčejného zemského plemene, používali se pro zemědělské práce a byli krmeni stejně jako krávy. Kravské mléko se spotřebovávalo v domácnostech jako potravina. Malí držitelé půdy používali krávy také k potahu při obdělávání polí. Ty musely být lépe krmeny. Staré krávy nepoužitelné k potahu, k chovu a dojení a staří volí, stejně tak i nepoužitelná telata se prodávali řezníkům. Šlechtěné ovce

chované klobouckým panstvím v šitbořském panském dvoře se krmily senem, slámou a brambory případně i řepou a v zimě již také tvořily součást krmení odpadní produkty z martnického cukrovaru. Poddaní a vlastníci krmili ovce slámou a v létě se všechny ovce panské i poddanské pásly na obecních pastvinách. Získanou vlnu prodávalo panství přímo do továren v Brně. Poddaní prodávali vlnu židovským obchodníkům, kteří jim dodávali mladé ovečky a beránky za poloviční cenu vlny. Kozy chovali především malí domkáři kvůli mléku a byly krmeny stejně jako ovce. Vepřový dobytek byl různých ras, zčásti domácího chovu a zčásti je zvláště malými rolníky každoročně nakupován od obchodníků s vepřovým dobytkem. Vepři byli krmeni kuchyňskými odpadky, zeleninou, moukou a nápoji a v létě byli také vyháněni na pastviny. Na podzim se vykrmili kukuřicí, obilným šrotem a brambory. Zabíjeli se v zimě pro domácí potřebu a zčásti se prodávali řezníkům. Větší majitelé půdy chovali obvykle dva tažné koně, jedno hříbě, tři krávy, dvě jalovice, dvacet ovcí a tři až pět vepřů. Chov drůbeže nebyl velkého rozsahu, chovali se slepice, kachny, husy, hluční krocani a podle libosti i holubi.

Vodstvo, silnice a trhy

Potok s trvalým průtokem vody v obci nebyl. v dolinách se tvořily u některých pramenů, ale především stékáním dešťové vody, vodní toky, ty jsou ale v suchých ročních obdobích bez vody. Tam, kde se tyto vody zejména při delších deštích zadržovaly, způsobovaly zaplavování některých polí, zejména luk a jejich zakyselení.

Územím obce neprobíhala v té době žádná vytrásováná pevná silnice. Polní spojovací cesty do Těšan, Borkovan, Divák a Nikolčic byly neudržované a proto při deštích nesjízdné.

Nejbližší tržní místo pro obec byly přibližně jeden a půl míle vzdálené město Hustopeče, kde se konal každý čtvrtek týdenní trh. Cesta do Hustopeče vedla přes kopce a úvozy a při deštích byla pro vozy s obvyklým potahem a nákladem téměř nesjízdná. Pohodlnější bylo 3 míle vzdálené tržní město Brno, kde se dvakrát týdně a sice každou středu a pátek konal trh. Cesta tam byla dříve až do Telnice také špatně sjízdná, protože teprve z Telnice vedla do Brna dobře udržovaná obchodní cesta. Tato cesta po prodloužení do Klobouk byla ze Šitbořic dostupná za půl hodiny.

Ing. Josef Krupička

Vinařská besídka

Již dlouho nebylo tak příznivé počasí pro vinohrady jako v tomto létě. Nedostatek srážek, který většinu polních kultur poznamenal, nepoškodil vinohrady. Naopak, byl příčinou, že se skoro vůbec neobjevila plíseň réвовá-peronospora, takže proti ní stačil většinou jen jeden postřik a taktéž proti padlí-moučnatce stačily jen minimální zásahy. Jedině v některých oblastech našeho katastru se v posledním týdnu června moučnatka objevila. Kdo to vystihl a zasáhl v pravý čas, dokázal pár postřiky vinohrad uchránit. Ani špačci u nás v tomto roku moc

neškodili. Trochu víc bylo vos, ale jejich škody nejsou tak veliké. I poslední týdny před vinobraním byly příznivé, dokonce by bývaly přišly vhod slabší deště. Hrozny byly dobře vyvinuté, ale bobule měly málo šťávy a v moštech bylo málo kyselin. Nedostatek dešťů způsobil, že na hroznech byly víc než jindy zbytky postřiků, hlavně těch proti hnilobě, co může vyvolat nepravdivé kvašení a hlavně nedokvašení vína. V takových případech se musí vyvolat nové kvašení, použitím kvasnic z vína, které dobře prokvasilo, anebo přidáním čistých kultur

vinných kvasinek. Je předpoklad, že vína budou podobná vínům ročníku 2000, ale nedostatek kyselin bude chybět k dosažení harmonické chuti. Bude potřeba vína dokyselit. K tomu se používá kyselina vinná anebo citrónová, v povolené dávce 1 gram na litr. U vín vyrobených z hroznů napadených vosami, bude potřeba zvýšit obsah síry, aby se předešlo oxidaci vína a aby se snížil vyšší zlatožlutý odstín barvy bílého vína, který letošní bílá vína budou určitě mít. Již dávka 10 g kysličníku siřičitého působí na snížení barvy. Některé odrůdy, které normálně dávají vína s nazelenalým odstínem, jsou tak zralé, že slupka bobulí jde až do žluta, a u hroznů, na které přímo působilo slunko jsou na bobulích nahnědlé skvrny. Způsob síření a dávky síry byly uvedeny ve Štengaráčku č. 3/2002. V každém případě bude potřeba v tomto roce vykonat první stáčení hned po skončení kvašení a při začátku čištění vína. Pravděpodobně budou vína mít také vyšší obsah bílkovin, které mohou vyvolat pozdější zákal. Bylo potřeba použít bentonit hned do moštu, protože ten potom se naváže na kvasnice a nezvyšuje množství kalů. Kdo to nestihl, může použít bentonit do vína jednou, nebo dvakrát stočeného. Dávky bentonitu se pohybují od 20 do 200 g na 1 hl. Víno by se mělo vyčistit za 14 až 20 dní a je ho potřeba hned po vyčištění stočit. Bentonit se před dávkováním musí nechat nabobtnat nejméně 24 hod. v desetinásobku vody. Před každým stáčením by se měl změřit obsah síry ve víně a podle toho určit způsob stáčení a další síření. Kdo nemá možnost si sám změřit obsah síry, použije starý, jednoduchý a pro tyto podmínky i dostačující způsob a to je zkouška na oxidaci. Ze sudu, který chceme stáčet, naplníme skleničku vínem a necháme aspoň tři dny na něj působit vzduch. Když se za tuto dobu barva vína nezmění, znamená to, že je ve víně dostatek síry a víno můžeme stáčet normálním způsobem a na zasíření demižonu, anebo sudu použijeme jen minimální dávku síry. Při používání sirných plátků to znamená, že na 100 litrů obsahu nádoby, se použije jeden plátek síry. Na plátku je cca 4 g síry, z které spálením vznikne cca 8 g kysličníku siřičitého a z toho zase skoro polovina při stáčení unikne do ovzduší. Jestli se ve víně hned po krátkém čase objeví nahnědlý odstín, znamená to, že víno má málo síry a při stáčení se musíme snažit aby víno se co nejméně dostalo do styku se vzduchem a musíme zvýšit dávku síry, čili na zasíření nádoby použijeme větší část sirného plátku, anebo zvýšíme dávku pyrosiřičitanu.

V některých vinohradech uschly úplně nějaké keře. Mohlo to být způsobené suchem, ale jen u těch keřů, které nemají dobrý kořenový systém a mají převážnou část kořenů v horní vrstvě půdy, kde sucho více škodí. V druhém případě uschnutí mohlo způsobit nově se rozšiřující onemocnění, pojmenované „odumírání keřů révy vinné“ známé také pod zkratkou Esca. Onemocnění se projevuje tím, že zpočátku vznikají na listech ostře ohraničené žlutozelené skvrny, které se zvětšují a od středu černají. Listy jsou menší a pokroucené. Následně dochází ke žloutnutí, hnědnutí a zasychání mezinervových žilek a potom k uschnutí a opadnutí listů. Letorosty nestejněměrně a nedostatečně vyžívají. Ve víceletém dřevě jsou ohniska odumřelého pletiva, na průřezu jsou

tato místa viditelná jako hnědé úseky. Keře přestávají růst a postupně hynou. Příčina vzniku této nemoci není dosud zcela objasněna, původcem mohou být nižší i vyšší houby a další vlivy.

V každém případě uhynulé keře musí být vykopány i s kořeny a tyto se musí velmi dobře prohlédnout, protože uhynutí keřů může být také způsobeno ponravami. Je zajímavé, že na jaře skoro není vidět chrousta, ale ponravy v hnoji, nebo kompostu a také v půdě se vyskytují ve velkých množstvích.

Další příčinou vysychání keřů mohou být silné zimní mrazy. Réva v zimním období předává nezbytné množství vody nadzemní části od buňky k buňce. Tento poma-

lý postup vody není schopen zabránit vysychání nadzemní části v suchých a větrných zimách, a proto může dojít k nadměrnému vyschnutí kmínků či ramen a k jejich prasknutí. Teprve při oteplení půdy na 8-10 °C proudí míza do dřeva, co se projeví slzením révy. A když v průběhu vegetace je nedostatek srážko-

vé vody, může přijít k úplnému vyschnutí keřů, hlavně těch, které v minulých obdobích byly oslabené.

Ještě v této době se na zálistcích objevují květy a malé hrozny. To znamená, že réva se ještě nechystá na zimní spánek a jsou všechny předpoklady, že dřevo dobře vyraje a dobře vyztáhlé dřevo s dobře vyztáhlými očkami lépe odolává mrazu, takže jsou dané dobré základy pro budoucí úrodu.

Každý rok se stává, že někomu se ztratí část úrody. Těžko se tomu dá zabránit. Sám chodím každý podvečer do vinohradu, do Svislů, a nevěřili byste jaký je na té cestě provoz. Jedno auto za druhým, mezi tím nějaké traktory a traktůrky, kam tak mohou na noc jet? Člověku přijde líto, že už neplatí staré horenské zákony, které umožňovaly kontrolovat každou osobu, která šla okolo vinohradu, anebo že byly zrušení polní hlídači. Poslední, Ondřej Putna, zastával tuto funkci ještě po roku 1945.

V tisku a televizi se setkáváme denně s tímto jevem, který dostává ráz dobře organizované činnosti. A proti takové, se dá čelit zase jen organizací. Někde to řeší tím, že vinaři vykonávají dobrovolné služby, které každý večer sledují trati, kde se krádeže hroznů každý rok opakují. Nemají bohužel žádnou pravomoc, ale je to lepší než nedělat nic.

Ing. Antonín Konečný

Ne vždy přálo počasí

Ještě na začátku minulého století bylo prakticky všechno obyvatelstvo Šitbořic úplně, nebo z velké části závislé na zemědělské činnosti. Zemědělství jim poskytovalo suroviny potřebné pro zajišťování stravy a zisku kapitálu prodejem obilovin, brambor, cukrové řepy, masa, mléka a některých produktů, jako másla, vajec, drůbeže apod. I dělníci a živnostníci se bez zemědělské výroby neobešli. Půda byla pro ně vždy velmi potřebná.

Výnosy ze zemědělské činnosti, která byla v Šitbořicích velmi roztržštěná, nebyly ale nikdy tak vysoké, aby si dokázala každá rodina vytvořit takovou finanční rezervu, která by ji dovolila překonat bez potíží škody vzniklé nepříznivým počasím. A to bývalo v minulosti v Šitbořicích dost často. O některých případech nám vykládali naši prarodiče a některé jsme, my starší, i prožili.

Pamatujeme si ještě krutou zimu v roce 1928-29. Začala již brzo v listopadu a končila až v březnu. Sněhu bylo tolik, že se na hřbitově nemohlo pochovávat a rakve byly uloženy do sněhu a do země se pochovaly až na jaře. Zmrzly skoro všechny vinohrady a z ovocných stromů ořechy. V pozdějších rocích už nebyly zimy tak kruté, ale bývaly zimy, kdy se musela silnice až po křižovatku k Těšanům prohazovat i několikrát za zimu. V těchto dlouhých a hlavně suchých zimách, vymrzly oziminy, hlavně pšenice a když přišlo jaro pozdě, opozdil se i výsev ječmene a jeho úroda byla proto nízká.

Po suchém jaru obvykle přišlo i suché léto a to se velmi podepsalo na výšce úrod všech plodin. Obiloviny špatně vscházely, špatně odnožovaly, cukrová řepa, která potřebuje hodně vody, se nevyvíjela, brambor bylo málo a byly drobné. Pšenice a ječmen měly malé a nevyvinuté klasy, zrna byla drobná a stébla krátká. Byly roky, kdy ječmen byl tak nízký, že se musel sít travními kosami, a starší lidé vyprávěli, že někdy se musel trhat rukama a vozit domů v plachtách. Byl potom nedostatek slámy na krmení a podestýlání dobytka. Sláma se potom kupovala na statku v Novém Dvoře a na podestýlání krav se hrabalo listí v Líchách. Někdy se musela před zimou odprodat část dobytka. To využívali obchodníci a kupovali ho za velmi nízké ceny.

V některých částech Šitbořic vysychali studně a někdy i Štengar. Pro ten se chodilo i v noci. Nedostatek vody způsoboval i rozšíření střevních nemocí a vyskytoval se i tyfus.

Když se sucho protáhlo až do podzimu, vznikaly problémy se sklizní i tak malých úrod. Těžko se ryla řepa, cukrová měla dlouhý tenký kořen, který se při rytí odtrhával. Velmi těžko se oralo a obvykle se i pozdě sely oziminy, co se projevilo v budoucí úrodě.

V takových suchých rocích se přemnožili myši, které škodily jak v obilí tak v okopaninách. Sucho také vyhovovalo škůdcům ovoce. V té době se ještě proti nim nepoužívali žádné postřiky, jen obecní úřad organizoval sběr kukel bělásky ovocného a vyplácel za jeden litr kukel 20 haléřů. To byl tenkrát velký peníz a tak se všichni snažili

nasbírat co nejvíc. Rozmnožovali se i jiní škůdci, kteří se jinak nevyskytovali vůbec, anebo jen v menším rozsahu. Naši stařeček Petr vykládali, že jednou se rozmnožily na stromech velké chlupaté černé housenky, které nikdo nikdy neviděl. Sežraly všechno listí na stromech a potom prý doletěli nějakí divní ptáci, které také nikdo nikdy neviděl, a ti zlikvidovali ty housenky a odletěli pryč. Někdy se zase přemnožili chrousti v takové míře, že nejen sežrali všechno listí na stromech v dědině, ale také i na stromech mimo obec a v Líchách.

Deštivý rok také nebyl dobrý. Ozimínám a okopaninám to přálo. Ale když přišly deště v čas sklizně obilí, dokázaly znehodnotit slibně se ukazující úrodu. Obilí se ukládalo na pokosy anebo hromádky, aby zrna doschlo. A když začalo pršet zrna v klasech porůstalo na zemi nebo v mandelích a za zvlášť dlouhých dešťů i na kořeni. To znamená, že začaly klíčit zrna obilí v klasech neposečeného obilí. Jakmile přestal déšť a obilí trochu vyschlo, chodily se hromádky obracet, ale byly doby, kdy se obracelo i několikrát. Když se potom obilí dovezlo domů, muselo se obvykle dosušet pod střechou, ale nikdy již z takového porostlého obilí nebyla dobrá mouka. Byla cítit plesnivinou a nedalo se z ní nic upéct. Těsto bylo stále řídké a chleba, nebo buchty byly černé a mazlavé. V těch letech se potom získávala mouka z kukuřice a z ní se vařila polenta a pekly buchty. Ty byly žluté, drobily se a nebyly dobré. Deště na podzim velmi škodily bramborám, které v zemi hnily, řepa se sice vyryla, ale nedala se dopravit domů, anebo na váhu do Nových dvorů. Cesty byly tak rozbředlé, že kola vozů úplně zapadala do bláta, dobytka, kterému bláto sahalo až po břicho, slezly chlupy z noh, rolníci pomáhali tím, že do vozů zapřahali po dvou párech dobytka, vyváželi řepu po trochách na pevné místo a řepa se potom vozila až na Jalovisko. Kukuřice zůstávala na poli až do zámrazu a potom se sklízela, někdy už ve sněhu.

Velkým nebezpečím pro úrodu byly bouřky. Nejhorší byly ty, co šly od Klobouk. Bouřky, které přinášely hodně vody nebyly tak nebezpečné, jako bouřky s krupobitím. To bývalo skoro každý rok, ale někdy napadlo velkých krup až několik centimetrů a ty dokázali úplně zničit vzrostlé obilí a kukuřici. Byl to smutný pohled na úplně zničené pole a viděl jsem dospělé nad tím neštěstím plakat, protože málo kdo měl úrodu pojištěnou. Podle vyprávění starších, se jednou utopily v přívalu vody, která šla z Karpat I, dvě děvčata z rodiny Poulikových. Přívaly bouřkových vod za několik století vyplavily potok v dědině tak, že se musely vystavět takové menší přehrady, říkalo se jim zástavy. Největší byla před domem č. 13, druhá před domem č. 232 a třetí pod tak zvaným Němečkovým mostem před domem č. 310.

Další pohromou, které příčinou nebylo počasí, býval úhyn dobytka. Ten také nebyl pojištěný, takže každá ztráta se těžce a přímo dotkla celé domácnosti zemědělce. Nejhorší bylo virové onemocnění slintavka-kulhavka.

Tato se vyskytovala ve formě epidemie a napadala sudokopytníky, to znamená hovězí dobytek, kozy a prasata. Onemocnění začalo tím, že napadený dobytek začal vylučovat sliny a na paznehtech se mu tvořily bolestivé puchýře a většinou mu i paznehty úplně odpadly. V té době se tato nemoc nedala léčit a zvířata se musela většinou utratit. Koně neměly moc nemocí, někdy jen vozňívku anebo koliku, které se daly léčit. Prasata mívala červenku anebo mor.

Když takových neštěstí některou rodinu potkalo v roce několik, musela se velmi uskrovnovat a někdy musela v záložně zastavit dům na hypoteční půjčku. Tu potom musela splácet a to velmi těžko. Proto se několik rodin vystěhovalo do Rakouska, hlavně do Cáhnova u Břec-lavi, dnes je to Hohenau, anebo na Moravské Pole do Leopoldsdorfu. Když už to jinak nešlo, tak se muselo

prodat pole, ale to jen s těžkým srdcem. Pole bylo skoro posvátné, uorání i malé brázdy bylo předmětem velkých sousedských sporů.

Časy se změnily. Tak jak byli skoro všichni úplně závislí na půdě, dnes je zemědělská činnost skoro pro všechny jen druhotná, nikoho přímo nepostihne neúroda a proto tak i vypadají pole okolo dědiny a někdy i úroda na nich. Bohužel za to nemůže příroda, ale lidé, kteří byly kdysi zárukou úspěchů zemědělské činnosti a dnes to vypadá, že vzdali boj s přírodou a čekají na nějaký zá-zrak. Ovšem zázraky jsou jen někdy, ale potřeba plodů země je stálá a věčná.

Ing. Antonín Konečný

Škola

Mateřská škola

Provoz v mateřské škole byl v tomto školním roce zahájen v pondělí 1. září 2003 a to hned celý den. Na 50 dětí letos dvě třídy vybavené novým nábytkem.

Všem dětem přejeme, aby se jim i letos v mateřské škole líbilo.

Děkujeme Honebnímu společenstvu v Šitbořicích za dar pro děti v hodnotě 16 000 Kč. Za tuto částku jsme pořídili dvě houpadla na zahradu, která budou zabudovaná v jarním období. Houpadla jsou evidována v inventuře a majetek mateřské školy se zvyšuje o 16 000 Kč

Kolektiv zaměstnanců mateřské školy

Základní škola

Během prázdnin prošla škola další renovací v celkové výši 500 000 Kč. Ve čtyřech učebnách a dalších místnostech byla vyměněna stará dřevěná okna za nová plastová. Všechna byla opatřena novými žaluziemi. Začátkem září byla dokončena generální oprava části střechy. Opět se tak ve škole zlepšilo prostředí, ve kterém děti tráví denně spoustu hodin.

V letošním školním roce navštěvuje naši Základní školu více než 230 žáků. Věnuje se jim 19 pedagogů, starají se o ně tři kuchařky, dvě uklízečky a školník.

Na prahu nového školního roku nás všechny čeká spousta úkolů. Žáci 9. ročníku se musí připravit k přijetí na další školy, prvňáčky čekají všechna písmenka a číslíce a hlavně všichni žáci by měli zdolat nové učivo.

I v letošním školním roce se učitelé řídí nejen danými předepsanými osnovami dokumentu „Základní školy“, ale ještě navíc se rozhodli prohloubit ekologickou tematiku. Je třeba dětem ještě více přiblížit vztahy mezi člověkem a prostředím a nutnost o něj pečovat a chránit jej. Výukou proto častěji budou prolínat praktická cvičení v terénu a přírodovědné a společenskovední exkurze.

Některé třídy budou provádět měření (např. měření ozonu, kyselosti dešťů, apod.), která přispějí k celostátnímu ekologickému hnutí „TEREZA“.

Na ochranu přírody jsme rovněž zaměřili činnost několika zájmových kroužků. Děti si mohou vybrat z pestré nabídky školy: včelařský kroužek, ekologický, rukodělný, publicistický, hra na klavír, hra na flétnu, sborový zpěv, cvičení s gymbally, míčové hry, odbíjená, informatika, internet, florball, aerobik, ruský jazyk, německý jazyk.

Základní škola se rovněž přihlásila do programu „Slunce do škol“. Tento program představuje instalaci dvou solárních panelů na střeše školy. Fototermický systém má ohřívat po celý rok cca 125l teplé vody, fotovoltaický pak vyrábí elektrickou energii. Celý systém bude napojen na počítač, kde se zobrazí výstupní data z panelů. Tato data pak žáci budou sledovat a vyhodnocovat. Tento program vyhlásilo Ministerstvo životního prostředí a kompletně jej hraří SFŽP. Škola ani obec nic nedoplácí.

Z důvodů zajištění bezpečnosti školáků i dětí, které přicházejí do areálu školy v odpoledních hodinách, byly instalovány na brány dopravní značky „Zákaz vjezdu“ a „Dopravní obsluze vjezd povolen“. Chceme, aby areál, mimo běžný provoz, využívaly jen děti, které si přijdou pohrát a zaspoutovat. V areálu není povoleno jezdit na motorkách a ohrožovat bezpečnost ostatních. Rodičům doporučujeme, aby o nové situaci informovali zejména své dospívající děti. Pokud by docházelo k ničení sportovního zařízení a pokračovalo by znečišťování školního dvora, museli bychom podniknout další kroky k zamezení nežádoucího chování mládeže.

Přejeme dětem aby jim areál školy sloužil nejen ke vzdělávání, ale také ke sportovnímu vyžití ve volném čase.

*PaedDr. Jarmila Novotřáková
ředitelka školy*

Sport

Blahopřání

Za oddíl kolové Šitbořice blahopřeje, zakládajícímu členu Šitbořické kolové a dlouholetému řediteli turnaje mistrů světa, panu Josefu Bulovi k jeho šedesátým narozeninám předseda oddílu pan Jan Zelinka.

Kolová

Tak jako každý rok koncem měsíce června se zúčastnili hráči a funkcionáři oddílu kolové přátelského turnaje v německém Zscherbenu. Tento turnaj je rozložen do tří dnů z nichž v pátek se hraje žákovský turnaj, v sobotu turnaj mužů a dorost je na pořadu v neděli dopoledne. V žákovském turnaji reprezentovali oddíl Šitbořic dvě družstva z nichž družstvo ve složení Blaha Olin – Lengál Broněk vybojovalo hezké druhé místo, druhý tým ve složení tři střídajících se hráčů, Starý Mirek – Jara Bedřich (oba hráči z Borkovan) a Franta Kokeš, obsadil páté místo. V neděli v dorosteneckém turnaji obsadila dvojice hráčů Lad'a Lejska a Roman Viktorin třetí místo, které je prozatím nejlepším výsledkem v dorosteneckých turnajích v Zscherbenu.

*Ladislav Lejska
trenér*

Tenisový turnaj ŠITBOŘICE OPEN 2003

Letošní prázdniny proběhl již 5. ročník prázdninového tenisového turnaje ve čtyřhře mužů „ŠITBOŘICE OPEN 2003“, který pořádal tenisový oddíl TJ SOKOL Šitbořice. Zúčastnilo se ho 16 dvojic.

Do čtvrtfinále postoupilo z kvalifikačních zápasů osm družstev z nichž do nedělního semifinále postoupili dvojice Petrla Antonín – Zbyněk Nečas, Viktorin Jaromír – Lejska Ladislav, Viktorin Pavel – Viktorin Jiří, Hanák David – Hanák Roman. V prvním zápase zvítězila dvojice Nečas – Petrla nad dvojicí Viktorin – Lejska 2:1 a ve druhém zápase překvapivě zdolala dvojice bratrů Viktorinových bratry Hanákovy v poměru 2:0. V odpoledním finálovém zápase zvítězila dvojice Nečas Zbyněk – Petrla Antonín nad párem Viktorin Jiří – Viktorin Pavel 3:2. A až na třetím místě skončili lonští vítězové bratři Hanákoví, kteří v zápase o třetí místo porazili dvojici Viktorin Jaromír – Lejska Ladislav 2:0.

Pořadí družstev 5. ročníku Šitbořice OPEN 2003:

1. Petrla Antonín – Nečas Zbyněk
2. Viktorin Pavel – Viktorin Jiří
3. Hanák Roman – Hanák David
4. Viktorin Jaromír – Ladislav Lejska

Tento turnaj proběhl ještě na starém asfaltovém kurtu za sokolovnou, ale věříme že další ročník se již bude konat v novém tenisovém areálu šitbořického hřiště.

Lejska Ladislav

Zákoutí naší vesnice

Odpověď na naši hádanku čekáme z napětím protože znovu ani autor kresby neví o čí sklep se jedná. Autorem fotografie tohoto sklepu je pan Jiří Viktorin ml.

Odpověď na naši hádanku z minulého čísla.

Znovu jako první nám odpověděla paní Rosalie Vozdecká. Napsala: „Tyto sklepy se nacházejí pod Svatojánkem, jak se říká ‚Ve žlebě‘. Ten první je pana Františka Vozdeckého č.p. 227. Ten druhý je paní Marie Konečné č.p. 244. Podle vyprávění majitelky je uvnitř ve sklepech do skály vyryt nápis ‚Karel 1850‘.“

Dále nám napsala, že vzácná orchidej Střevičník pantoflíček, která byla na titulní straně minulého čísla, se opravdu v našich Líchách nachází.

redakce

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, září 2003, č. 2003/3, ročník 9
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka
členové redakční rady: Ing. Antonín Konečný, Zuzana Baranová
sazba: František Valíček ml.
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
náklad: 570 kusů, neprodejné